

Ένα αλλιώτικο μάθημα

-Γιατί φωνάζατε την ώρα του μαθήματος; ρώτησε απορημένος ο κύριος Ευθυμίου τον Πέτρο, τον παλιό του μαθητή, βλέποντάς τον να βγαίνει από την τάξη του.

-Εεε..., εκείνος δίσταζε να απαντήσει γιατί φοβόταν την αντίδραση του καθηγητή.

-Θα μου απαντήσεις; είπε με άγριο βλέμμα ο κύριος Ευθυμίου.

-Δεν φωνάζαμε, τραγουδούσαμε, απάντησε με αποφασιστικότητα ο Πέτρος.

-Τραγουδούσατε; ρώτησε έκπληκτος ο καθηγητής.

-Ναι, ο νέος μας δάσκαλος μάς έφερε από το σπίτι του διάφορα βιβλία, αλλά και δίσκους. Έκανε προβολές για να μας δείξει τόπους, φορεσιές, σπίτια και έβαλε σιγανά στο μαγνητόφωνο δίσκους με δημοτικά τραγούδια. Μας παρακίνησε μάλιστα να ακολουθήσουμε κι εμείς σιγοτραγουδώντας, δίνοντάς μας αυτός πρώτος το παράδειγμα. Κάποιοι μάλιστα σηκώθηκαν και χόρεψαν. Στο τέλος, χειροκροτήσαμε.

-Και πες μου, δηλαδή, αυτό είναι μάθημα; ρώτησε ο κύριος Ευθυμίου νευριασμένος.

-Ναι. Θεωρώ ότι είναι μάθημα, γιατί καταλάβαμε πως τα πατρογονικά έχουν μεγάλη σημασία και πρέπει να τα σεβόμαστε πολύ, να τα προσέχουμε σαν τα μάτια μας και προπάντων να τα τηρούμε. Έτσι μας είπε ο δάσκαλος. Επίσης, μέσα από αυτό το μάθημα μάθαμε για τα δημοτικά τραγούδια, για σκοπούς

ακόμα και για χορούς που δεν γνωρίζαμε πριν. Η αλήθεια είναι, όμως, πως και εμείς στην αρχή παραξενευτήκαμε, αλλά μετά καταλάβαμε πόσο σημαντικό είναι να γνωρίζουμε για την παράδοση και τον τόπο μας.

Ο κύριος Ευθυμίου τον κοίταξε για λίγο σκεπτικός και ύστερα είπε:

-Μπράβο, παιδί μου, τα λόγια σου με συγκινούν. Βλέπεις κάτι έχουμε να μάθουμε κι εμείς οι δάσκαλοι. Μάλιστα, θα πάω τώρα αμέσως να βρω τον δάσκαλό σου να συζητήσουμε. Ίσως μου δώσει κι εμένα κάποια ιδέα για το μάθημα της Γεωγραφίας. Θα ήθελα κι εγώ να δω τους μαθητές μου να βγαίνουν από την τάξη πιο σοφοί μα και πιο χαρούμενοι.

Ο Πέτρος ησύχασε. Σαν να έφυγε ένα βάρος από επάνω του. Ύστερα έτρεξε προς το σπίτι του για να πει τα νέα στους δικούς του.

Σ. Ν.